

7. Пролетарські діти бавлять ся в поросі на кам'яних улицах; діти капіталістів пустують на зеленій мураві в тіни кріс-латих дерев парку.

8. Сьвятим мучеником пролетар не є, хоч мучить ся і тернить много. Сьвяті і герої теріли в боротьбі за нові, деколи навіть і гарні ідсі — а пролетар горює, бо не думає, бо темний.

9. В своїй безнадійности пролетар говорить, що „там добре, де нас нема“ — і воно справді так. Де нема пролетарів, там є богачі, там всього подостатком і добре там.

10. Пролетареви до щастя потрібні є три річи: робота, шинок і церков; як що й се його не вдоволяє, так він або хорий, або — соціяліст!

11. Каже „Містер Дулі“: — Пролетарі всіх країн — які ви дивовижні! Не маєте нічого до втрати, лишень ваші мізки, та й тих у вас не має!

12. Найбільшим ворогом багатого є недуга; пролетар-же більш усього боїть ся голоду. А як і загостить до нього недуга, то звичайно зараз і лікаря веде з собою — стару смерть з косою.